

жестоки войни и въ размирни времена голѣма часть отъ ржкописитѣ били разграбвани или изгаряни отъ пожаръ. Въ нѣколко дни цѣли богатства отъ творческата мисль на човѣчеството изчезвала, и само малка часть се запазвала въ монастирскитѣ скривалища.

Тѣй бавно и мжно се разпространявало писмото до първата половина на XV вѣкъ, когато било изнамѣрено книгопечатането. То има най-голѣма заслуга за развитието на науката, на изкуствата и поезията, защото улеснило разпространението имъ по всички страни на свѣта и ги направило достъпни и за най-беднитѣ селски колиби.

Кой и какъ е изнамѣрилъ книгопечатането — това ще разкажемъ въ друга книга на „Вѣнецъ“.

